

ranti fra et pengeinstitut eller fra et kautionforsikringsselskab eller deponering af kontanter i et pengeinstitut, værdipapirer eller lignende. Formålet hermed er at sikre, at der er økonomiske midler til en eventuel oprydning, primært i den situation, hvor den virksomhed, som var ansvarlig for deponeringen, er ophørt. Det forhold, at en virksomhed har betalt dette gebyr, forhindrer imidlertid ikke, at virksomheden, hvis den stadig eksisterer, når en oprydning bliver aktuel, pålægges at betale de fulde omkostninger med fradrag af gebyret.

Til kapitel 7

Det foreslås, at lov om genanvendelse og begrænsning af affald indarbejdes i miljøbeskyttelsesloven.

Renere teknologi og genanvendelse er væsentlige virkemidler i en forebyggende miljøpolitik, hvilket er fremhævet ved indsættelsen af visse af de generelle bestemmelser herom i lovforslagets kapitel 1 og 2. De mere specielle bestemmelser om renere teknologi og genanvendelse er indeholdt i dette kapitel.

Til § 50

§ 50 indeholder de bemyndigelser til miljøministeren, som tidligere fandtes i genanvendelseslovens §§ 6-8. Samtidig er bemyndigelserne dog udvidet og tilpasset behovet for en mere generel og forebyggende indsats på miljøområdet. Der indføres således en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om forbud eller begrænsninger i anvendelsen af bestemte typer materialer eller typer af materialer i produkter eller varer til nærmere angivne formål, eller krav om at bestemte materialer eller typer af materialer skal anvendes i produkter eller varer til bestemte formål, herunder til emballage. Forslaget er en udvidelse af de gældende regler, hvorefter sådanne regler kun kan fastsættes for papir, pap- og kartonmaterialer og produkter heraf eller for visse emballager. Hvis de stadig voksende forureningsproblemer i forbindelse med affaldsfrembringelsen skal begrænses, er det nødvendigt, at der åbnes mulighed for en mere målrettet indsats til sikring af størst mulige genanvendelse og renere teknologi i forbindelse med de varer og produkter, som før eller senere ender som affald. Også hensynet til energi- og ressourceanvendelsen i øvrigt tilsiger en sådan bredere reguleringsmulighed.

En sammenhængende miljøpolitik må, som anført i bemærkningerne til kapitel 1 og 2, tage udgangspunkt i hele det kredsløb af stoffer, materialer og produkter, som gennemstrømmer vort samfund. Derfor er det nødvendigt, at der åbnes mulighed for en miljømæssig regulering af materialers, produkters, em-

ballagers og varers sammensætning, udformning og anvendelse.

Bemyndigelserne i § 50 er således i overensstemmelse med principperne i den netop vedtagne lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter, som ud fra samme kredsløbstankegang udvider mulighederne for at regulere varer og produkter med kemiske egenskaber.

Efter § 50 kan tilsvarende reguleringer finde sted i forhold til produkter og varer, der ikke omfattes af kemikalieloven, med henblik på at sikre størst mulige genanvendelse og at den resulterende forurening begrænses mest muligt.

Det er forudsat, at reguleringer efter § 50 vil ske i overensstemmelse med EF-bestemmelser på området.

Til § 51

Bestemmelsen er en sammenskrivning af genanvendelseslovens §§ 4 og 5.

Til § 52

De samfundsmæssige omkostninger, som et produkt giver anledning til i affaldsbortskaffelsesleddet, indgår ikke i prisdannelsen, mens producentens egne bortskaffelsesomkostninger til spildevand og miljø indgår i prisen. I stedet betaler forbrugeren et gennemsnitsbidrag til renovation og bortskaffelse. Der ligger derfor ikke heri noget økonomisk incitament til at forbruge og bortskaffe mindre forurenende produkter med lave bortskaffelsesomkostninger. Forbrugeren har på det tidspunkt, hvor varen købes, ikke nogen mulighed for at indkalkulere prisen for affaldsbortskaffelse, f.eks. for emballagen. Det ville derfor ud fra en miljøpolitisk synsvinkel være rigtigt at synliggøre denne omkostning for producent/importør og for forbruger ved at indregne et bortskaffelsesgebyr i varens pris. Dette er baggrunden for hjemlen i § 52 til at fastsætte regler om opkrævning af et bortskaffelsesgebyr i producent/importørleddet. Bortskaffelsesgebyret bør i givet fald anvendes til at finansiere affaldsbortskaffelsen. En forudsætning for at opnå den tilsigtede virkning vil være, at gebyret er differentieret, således at der er taget hensyn dels til mængderne af basismaterialer og dels til, hvilken bortskaffelsesform der er nødvendig for produktet under hensyntagen til de i produktet indgående stoffer og materialer. Tankegangen er således, at de produkter, der f.eks. giver anledning til renseforanstaltninger på affaldsbortskaffelsesanstaltninger, alene bør bære omkostninger til etablering og drift af disse, mens omvendt produkter, hvor materialerne helt eller del-